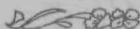

Grdo je pa, zelo grdo, če marsikje opravljajo otroci svojo potrebo na pokopališču! Slišite, neotesanci: pokopališče je svet kraj, in na svetem kraju ne bodi nič nečednega!

(Konec.)

J. E. Bogumil :

Kaj bo iz teh fantov?

»Fant ne sme tako trpeti, kakor trpi in se muči njegov oče,« so imeli navado zatrjevati Vodebov oče. Poslali so svojega sinka Antona v mestne šole. Podobno je trdil tudi mesar Mrak iz Dolge vasi, pa je dal ravno tisto leto svojega Makseljna študirat.

»Vidiš no, ravnoprav, ravnoprav! Vsaj dolgčas jima ne bo, ker bosta lahko vsak dan skupaj!« so rekli Vodebov oče Mraku.

In še več sta govorila očeta, ko sta vsak svojega prignala v Ljubljano; fanta sta pa ogledovala mesto in njegove hiše in ceste in vrvenje in drvenje ljudi po trgih in ulicah.

Očeta sta se vrnila domov, fanta sta pa ostala v mestu. Prijateljska vez, ki je vezala njiju očeta, je vklenila tudi sinova v nerazdružljivo prijateljstvo, ki se je nadaljevalo tudi o počitnicah.

»No, kaj pa kaj tvoj Anton?« je vprašal čez deset mesecev enkrat Mrak Vodeba. »Ali bo kaj iz njega?«

»Danes še prav res nič ne vem. Prašal pa ga še tudi nisem.«

»Saj jaz našega tudi še nisem, pa vendar vem, da ne bo nič z njegovim gospodom.«

»Kako to, da ne?«

»Knjiga ga ne veseli, pa ga ne veseli. Vse zastonj!«

»Samo, da bo pošten in veren človek, četudi ne bo gospod!« je odgovoril Vodeb.

Kaj bo iz teh fantov ?

»Prav praviš, Vodeb! Če noče biti to, kar jaz hočem, naj si izbere po svoji glavi. Saj bo enkrat njemu žal, ne meni!«

Fanta nista ravno slabo študirala, vendar do knjig res nista kazala posebnega veselja. Ko sta prišla o počitnicah skupaj, jima knjige še na mar niso bile. Pač pa sekira in žaga in oblič in kramp in lopata in motika. Pa sta mojstrovala in šarila, in v nekaj dneh je stala na Vodebovem vrtu prav čedna vrtna uta in v njej miza in klopi.

Čez nekaj dni sta pa ravnotako uto napravila tudi pri Mrakovih. Pa še kaj družega potrebnega in nepotrebnega sta naredila! Pa še več bi bila, da nista začela očeta godrnjati, da sta za samo škodo pri hiši.

Pota naših fantov sta se pa kmalu potem ločila, in več let je preteklo, preden sta se zopet našla. Služila sta vsak svojega mojstra, učila sta se in v rokodelstvu vednobolj napredovala.

Če pa danes prideš v Dolgo vas, boš pa našel tam čedno hišo in na njej napis: »Makso Mrak, zidarski mojster«. Nedaleč proč pa biva tesarski mojster Anton Vodeb.

Po dolgih letih učenja in potikanja po tujini sta slednjič dosegla fanta vsak svoj poklic: vendar tudi tu brez knjige in pridnega učenja ni šlo.

